

השבת של

רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

וְהָיָה הָאֵכֵל לְפָקֶדוֹן (מא,לו)

כָּלֵל הַצְדִּיקִים שְׂבָבֵל דּוֹר הֵם בְּחִינַת שְׂבָעָה רוּעִים, וְהֵם עוֹסְקִים לְגַדֵּל אֲמוּנַת יִשְׂרָאֵל וְלְהַשְׁלִימָהּ עַל יְדֵי הָרוּחַ נְבוּאָה שֵׁשׁ לָהֶם, וְהֵם בְּחִינַת שְׂבָעָה קִנְי מְנוּרָה. בְּחִינַת שְׂבָע שְׁנֵי הַשְּׂבָע כַּמְבָּאָר בַּפָּנִים. אֵכֵל יֵשׁ כְּנַגְדָם מְנַהֲיָגִים וְרוּעִים שֶׁל שֶׁקֶר בְּחִינַת נְבִיאֵי הַשֶּׁקֶר, וְהֵם מְבַלְבְּלִים אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְנִקְרָאִים שְׂבָע שְׁנֵי הָרַעֲב. וְהֵם מְסִתְרִים וּמְכַסִּים אֹרֶךְ הַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים עַד שְׁאִין נִכְרִים כָּלֵל, וְאִין רוּאִים אוֹתָם כָּלֵל כְּאֵלּוֹ אֵינָם בְּעוֹלָם חֵס וְשְׁלוֹם, שְׂזָה בְּחִינַת וַתְּבַלְעֶנָּה שְׂבָע פְּרוֹת הָרְעוּת וְכוּ' וְלֹא נוֹדַע כִּי בָאוּ אֶל קַרְבָּנָה.

וְאִזּוֹ כְּשִׁמְתַּגְבְּרִין שְׂבָע שְׁנֵי הָרַעֲב שֶׁהֵם בְּחִינַת הַמְּנַהֲיָגִים שֶׁל שֶׁקֶר עַד שְׁאִין יוֹדְעִין עַל יְדֵי זֶה מֵהַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שְׂבָאוֹתוֹ דּוֹר, אִזּוֹ צְרִיכִין לְפָרְנֵס וְלְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּהַתּוֹרָה שֶׁגָּלוּ לָנוּ הַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שֶׁלְּפָנֵינוּ. וְצְרִיכִין אֲנִי לִילֵךְ בְּדִרְכֵיהֶם עַד שִׁירְחֵם עֲלֵינוּ הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ וְיִגְלֶה לָנוּ גַם אֶת הַצְדִּיקִי אֲמִת שְׂבָדוֹר הַזֶּה שֵׁשׁ לָהֶם רוּחַ נְבוּאָה רוּחַ הַקְּדוֹשׁ אֲמִתִּי, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְבָרִיזִין הַמַּדְמָה וּמְמַשִּׁיכִין שְׁלִימוֹת הָאֲמוּנָה בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂזָה בְּחִינַת אֵם לֹא תִדְעֵי לָךְ הַיָּפָה בְּנָשִׁים צְאֵי לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֵּאֵן כַּמְבָּאָר בְּמָקוֹם אַחֵר.

וְזֶה מְרַמֵּז גַם בְּהַעֲצָה שְׁנֵתָן יוֹסֵף הַצְדִּיק לְבַטֵּל תַּקָּף הָרַעֲבוֹן שֶׁל שְׂבָע שְׁנֵי הָרַעֲב, עַל יְדֵי שִׁקְבָצוֹ אֶת אֵכֵל הַשְּׂנִים הַטּוֹבוֹת וְהָיוּ לְפָקֶדוֹן לְאַרְץ וְכוּ' כַּמְבָּאָר בַּפָּנִים (הַלְכוֹת כְּבוֹד רַבּוֹ ג' - אוֹת כ"א לְפִי אוֹצֵר הִירָאָה - צִדִּיק, אוֹת קל"ח):

יוסף הוא האלוהים הארץ

וְיוֹסֵף הוּא הַשְּׁלִיט (מבר,ו)

הַצְדִּיק הָאֲמִת מְמַנּוֹ כֹּל הַהַשְׁפָּעוֹת וְהַבְּרָכוֹת כִּידוּע, בְּחִינַת וְיוֹסֵף הוּא הַשְּׁלִיט הוּא הַמְּשַׁבֵּיר לְכֹל עִם הָאָרֶץ שְׂכַל עִם הָאָרֶץ, שֶׁהֵם כֹּל בְּנֵי אָדָם שְׂבָעוֹלָם, כָּלֵם יוֹנְקִים וּמִקְבָּלִים הַשְׁפָּעָתָם רַק מֵהַצְדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת יוֹסֵף, שֶׁהוּא בְּחִינַת יְסוּד הַחֲמִישִׁי יְסוּד הַפְּשׁוּט שֶׁהוּא בְּבְחִינַת קִצּוֹ שֶׁל יוֹד שֶׁהוּא הַחֲיוּת הַנִּעְלָם בְּכֹל הָאָרֶבֶע יְסוּדוֹת.

וְעַקֵּר מַעֲלַת וּגְדֻלַּת הַצְדִּיק הָאֲמִתִּי הוּא עַל יְדֵי מִדַּת הָעֲנָנָה וְשִׁפְלוּת בְּחִינַת וְנַחְנוּ מִה. כִּי עֲנָה גְדוּלָה מְכַלֵּם כְּמוֹ שְׂאִמְרוּ רְבוּתֵינוּ ז"ל. וְכֹל אֶחָד כְּפִי מַה שְּׂמַבְטֵל עַצְמוֹ וּמְרַגֵּשׁ שִׁפְלוּתוֹ בְּאֲמִת, כְּמוֹ כֵּן הוּא זוֹכֵה לְהַתְקַרֵּב בְּאֲמִת לְהַצְדִּיק הָאֲמִתִּי.

וְכֵן כֹּל מַה שֶׁהוּא מִתְקַרֵּב יוֹתֵר לְהַצְדִּיק וְנִכְלָל בּוֹ בְּאֲמִת, כְּמוֹ כֵּן הוּא זוֹכֵה יוֹתֵר לְבְחִינַת עֲנָה בְּאֲמִת שְׂזָה כֹּל תְּקוּנָה כַּמְבָּאָר בַּפָּנִים. וְאִזּוֹ נִמְשָׁךְ עָלָיו בְּרַכָּה וְתוֹסֵפוֹת שִׁפְעַ וְרַב טוֹב בְּבְחִינַת מֵאֵן דְּהוּא זְעִיר הוּא רַב [מִי שֶׁהוּא קָטָן הוּא גְדוֹל] (הַלְכוֹת עֵרְלָה ה' - אוֹת ד' לְפִי אוֹצֵר הִירָאָה - צִדִּיק, אוֹת קנ"א):

וְאֵת-גְּבוּעֵי, גְּבוּעֵי הַפֶּסֶף מ"ב

עַקֵּר הַתְּגַלּוֹת יוֹסֵף לְאַחֲיוֹ, שְׂזָה הָיָה אֲצֵלָם חֶסֶד גְּדוֹל וְרַחֲמִים רַבִּים וּישׁוּעָה גְדוּלָה לָהֶם וְלִאֲבִיבָהֶם יַעֲקֹב אֲבִינוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, כֹּל זֶה הָיָה עַל-יְדֵי הַגְּבוּעֵי שֶׁהָיָה בְּאֲמִתְחַת בְּנִימִין, שְׂבִתְחָלָה הָיָה לָהֶם מְזוּה מְרִירוֹת וְצַעַר גְּדוֹל מְאֹד, וְלְבִסּוֹף הָיָה נִעְלָם בְּעֵינָן זֶה יְשׁוּעָה גְדוּלָה וְרַחֲמִים רַבִּים. וְעַל-כֵּן מוּבָא בְּסִפְרִים בְּאֲמִת, שְׂסוּד הַגְּבוּעֵי הוּא אוֹתִיּוֹת י"ג ע"ב, הֵינּוּ י"ג פְּעָמִים ע"ב, בְּחִינַת תְּלִיסֵר מְכִילִין דְּרַחֲמִי [שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה מְדוּת שֶׁל רַחֲמִים], שֶׁהֵם כָּלֵל הַרַחֲמִים וְהַחֶסֶד.

וְזֶה רִמּוֹז לָנוּ לִידַע וְלְהוֹדִיעַ, כְּשֶׁהָאָדָם בְּצַעַר

בס"ד - לאחינו בית ישראל

היום, כולם יודעים!
תורמים בקלי קלות,

להפצת אורו של רבנו הקדוש
בארץ ובעולם...

פשוט, נכנסים לבית הכנסת,
ועם כרטיס אשראי, תורמים לעלון
במערכת "קהילות" - מקישים:
"השבת של רבי נחמן מברסלב"

או מספר 46493

* ומזכים את עם ישראל בתוספת אורה וקדושה *
ישר כוחכם

סיפור השבוע

* השמטות ט' *

שש ... פעם אחת הייתה מדינה, שהנימוס היה, שכל שלוש שנים היו לוקחים מלך אחר, בזה האופן: היו יוצאים לשדה, והראשון שפגע בו היו ממליכים אותו, אפלו סומא וחגור.

שש פעם אחת יצאו, ופגעו ראשון בבבטליר [קבצן] אחד שהיה שכור, ותכף לקחו אותו בכבוד והביאו אותו לפלטין המלך, והפשיטו את מלבושיו והלבישו אותו בגדי מלכות והכתירוהו בכתר מלכות, והיה שכור ולא ידע כלום, ויישן. וכשנעור משנתו, וראה שהוא בפלטין של המלך ומלבוש בגדי מלכות והמשוררים מזמרים, התפלא מאד אם זה חלום; הלוא הוא זוכר שהיה מטל באשפה. והכה באצבעו, שיכיר אם זה חלום או לא, וראה שאין זה חלום. על-כן חשב שהוא באמת מלך, ורק שהוא בבבטליר היה חלום.

שש אבל הוא זכר, שהוא התקוטט עם בבטליר אחר ונעשתה לו חבורה; ראה שעכשו יש החבורה, וראה ששניהם אינו חלום, ונתבלבל מזה.

שש ובא על המצאה חדשה, שילך לבית האחר שיש שם ספרים ויראה אם מבין בספרים - זה סימן שהמלך הוא אמת והבבטליר הוא חלום, ואם לא - אינו יודע מה הוא. ולקח הספרים, ולא הבין הפתוב בהם ... (ההמשך מעבר לדף)

גדול ומר מאד עד שמעקם את לבו מאד מאד יחזק את עצמו וידע ויאמין שגם זה לטובה, ובנדאי נעלמין רחמים נפלאים במרירות הצער הזה, רק שצריכין לצעק ולהתפלל להשם יתברך ולחכות לרחמיו יתברך (הלכות הודאה ו', מ"ה לפי אוצר היראה - יסורין וישועה, ט'):

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קלימ"ב, טו)
טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

לראות באבי הנחל

= פתל (חלק ב') =

נהנה מהעלוך?

מעריך את תורתו של

רבי נחמן?

אנו צריכים מספר נדיבו לב

להוראה קבע חודשיות

בסך 200 ₪

כדי להמשיך להוציא

עלון צבעוני ומושקע,

לשמח נפשות ולקרב לבבות!

לפרטים: 052.7146196

... ר' ישראל דבר פעם מהישועות שיכולים להושע בפתל, וספר שיהודי אחד לא היה לו על שבת, והלך להתפלל בפתל ומצא פתאם שטר של סכום מכבד באבנים, כאלו יד יצאה ונתנה לו מבקשו.

היה משיח שיהיה על הלכותי תפלות והפתל, ויש שהבינו מהשיחה שהוא השוה הדבורים של הלכותי תפלות לאבנים של הפתל, ויש שהבינו שמשבח המעלה לעסק בלכותי תפלות בפתל המערבי.

גם פעם אמר, שצריכים למלאות את כל השטח הסמוך לפתל בספרי רבנו וללמד שם, שזה הפולל הכי טוב.

היה רגיל לנסע לפתל. לפעמים היה נשאר קצת זמן ומתפלל שם, לפעמים היה יוצא מהמכונית בכסא גלגלים רק כדי לנשק את הפתל וחזור, ולפעמים נסע במכונית, וכשהגיעו לשטח של הפתל הסתפל על הפתל מתוך המכונית וצוה לחזור, כי כבר זכינו להיות בפתל (כך אמר).

אמר לאחד שיש מעלה לגור במקום ה' הכי קרוב' שאפשר לפתל.

סיפור השבוע

* השמטות ט' *

... (המשך הסיפור) ... ונתישב בדעתו ואמר: אמת הוא שאני מלך, ומה שאינני מבין - מפני שהכל אינם מבינים, והספרים אינם אלא רק לתכשיט.

... וסיים רבנו ז"ל: כך הוא בהמפרסמים של שקר, שרואים שעושים להם כבוד כזה ואינם מבינים מפני מה, ומתבלבלים בדעתם אם באמת הם מפרסמים או זה חלום; ואם אמת הוא כך, מדוע אינם משיגים שום דבר? ומתושבים בדחק, שבאמת הם צדיקים, ומה שאינם משיגים - מפני ששום צדיק אינו משיג ויודע. ובזה פוגמים באמונת חכמים.

מועדי ה' חנוכה, ב' ג'

עלי ידי מצות הדלקת נר חנוכה ממשיכין על עצמו הדעת הקדוש, שהיא בחינת "שמן הטוב", שהיא בחינת זכרון, דהיינו לזכר תמיד בעלמא דאתי בכלל ובפרט (עיין זכרון אות ד).

למי חנוכה הם ימי הודאה והלל, שזה עקר שעשוע עולם הבא. ועלי ידיה זוכין שיאיר האמת, דהיינו להתפלל באמת וללמד תורה באמת מפי רב אמתי, ולעשות שדוכים אמתיים, שכל זה הם ג' קוי האמת, והם מאירין לכל חלקי הדבור ומשלמים הדבור. ועלי ידיה זוכין להמשיך הקדשה והשמחה של שבת לששת ימי החל, שעלי ידיה נתגלה אחדות הפשוט יתברך. וכל אלו התקונים נמשכין עלי ידי הדלקת נר חנוכה ועלי ידי הלל והודאה של חנוכה. אשרי הזוכה לחנוכה כזה, להמשיך בו כל תקונים הנוראים האלו.

מועדי ה' חנוכה, ד'

כפי מה שזוכה כל אחד לפעל ביום-כפור בקשת סלח נא וכו', כמרכן הוא זוכה לקדשת חנוכה, כי קדשת חנוכה נמשך עלי ידי הסליחה של יום-הכפורים, כי חנוכה הוא בחינת חנכת הבית-המקדש, שעלי ידי מצות חנוכה אנו ממשיכין על עצמנו קדשת הבית-המקדש, שזה זוכין עלי ידי הסליחה על העונות שפועלין ביום-הכפורים, כמבאר בפנים. ועקר קדשת הבית-המקדש שממשיכין בחנוכה הוא לזכות לדעת הקדוש, לידע ולהודיע כי ה' הוא האלקים, ולזכות לצאת עלי ידיה מעונות, שזהו עקר הרחמנות על ישראל (ועיין 'תוכחה' ו'צדיק'), ולהמשיך הארת הדעת הקדוש לבנים ותלמידים לדורות לנצח, ולזכות עלי ידיה להשגת המקיפין הקדושים, שהם עקר שעשוע עולם הבא, שהם נמשכין עלי ידי הדלקת השמן הקדוש של נר חנוכה, ולזכות עלי ידיה לפרנסה קדושה הנמשכת מרצון העליון, שיכולין לזכות עלי ידיה בשעת האכילה להארת הרצון המפלא, שיכסף וישתוקק להשם יתברך ברצון מפלג בלי שעור. ומאליו יבין האדם, שחנוכה כזה אי אפשר לזכות כי אם עלי ידי התקרבות לרב ומנהיג שהוא רחמן אמתי (ע' צדיק אות צו), אשרי הזוכה למצא אותו.

... וזכנו ברחמיך הרבים לקדשת חנוכה. ותעזרנו בכל שנה ושנה שנוכה לפעל בקשתנו ומשאלותנו לטובה ביום הכפורים הקדוש, שתמחל ותסלח לעונותינו ולעונות עמך בית ישראל ותעביר אשמותינו בכל שנה ושנה, "סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה". ושמ נאמר, "ויאמר ה' סלחתי כדברך". סלח נא, מחל נא, כפר נא על כל חטאתינו ועונותינו ופשענו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מנעורנו עד היום הזה. חנני אלקים כחסדך רב רחמיך מחה פשעי. הרב כפסני מעוני ומחטאתי טהרני הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה. ונוכה עלי ידי המחילה והסליחה של יום הכפורים, לקבל עלי ידיה קדשת ימי החנוכה הקדושים, שהם חנכת הבית, ונוכה להמשיך עלינו בימי החנוכה קדשת הבית המקדש: (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ז')

שבת שלום
וחנוכה שמח